

**POJĎME SPOLU
CESTOU NADĚJE...**

První sobota

JEN JEDEN POHLED!

Verš k zapamatování

„Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16)

Nápad

Někam pověste transparent, na kterém bude napsáno NADĚJE. Pak se děti zeptejte, co pro ně slovo NADĚJE znamená. Vysvětlíte jim, že slovo naděje může mít i význam: toužit a čekat, že něco dostaneme, těšit se na něco, očekávat.

Příběh

Jakub spěchal ke školním dveřím a utíkal ven. Studený a ostrý zimní vzduch ho příjemně chladil na tváři. Měl rád zimu. Dalo se dělat tolik zábavných věcí! Na zemi ležel čerstvý sníh. Skvělá příležitost pro sněhovou bitvu s kamarády. Jakub chtěl jít domů se dvěma svými kamarády – Honzou a Petrem. Jeho maminka přijde z práce až za dvě hodiny, a tak si mohou po cestě hrát.

Jakub žil v malém městě. Ze školy domů musel chodit dva kilometry. Po cestě bylo tolik zajímavých věcí. Ted' pod starým dubem před školou čekal na svoje kamarády.

„Ahoj, Jakube!“ křičeli už z dálky jeho kamarádi.

Honza a Petr začali rovnou z čerstvého sněhu dělat koule. Jakub se schoval za strom a začal si připravovat vlastní hromádku sněhových koulí. A pak po sobě začali házet. Za chvíli Honzovi došly koule, tak navrhl: „Pojďme dneska do parku.“

„Co si zkrátit cestu přes rybník? Už je pořádně zamrzlý. Vsaďte se, že vás porazím v běhu!“ volal na ně Petr, když si dával školní brašnu na záda.

„No, kluci, nemám z toho dobrý pocit,“ odpověděl Jakub. „Moje máma říkála, že rybník vypadá bezpečně, ale někdy může pohled klamat. Řekla mi, abych se od něj držel dál.“

„Já jsem si rybník prohlížel dneska ráno a zdál se mi dobrý,“ odpověděl Petr.

„Tak pojd', Jakube,“ naléhal Honza. „Můžeme se jenom projít kolem. Nemusíme závodit, kdo ho přeběhne dřív.“

Jakub váhal. Dobře věděl, co mu řekla maminka. Chtěl ji poslechnout, ale... Třeba bude rybník opravdu dobře zamrzlý... A jak bude vypadat před kamarády, kdyby odmítl?

„Tak dobře!“ Jakub se rozběhl. „Kdo bude poslední, ten je padavka.“

Když kluci doběhli k rybníku, byl na něj krásný pohled. Led se nádherně leskl v odpoledním slunci. Tolik je to lákalo. Ale když maminka říkala, že by mohl být nebezpečný... Bylo to těžké rozhodování.

Když už téměř na led vstoupili, uslyšeli volání: „Pomoc!“ O kus dál se led probořil pod nějakým klukem. Ostatní se k němu nemohli přiblížit, protože led byl příliš tenký a praskal. V dálce uslyšeli houkat hasiče. Za několik minut byl chlapec zachráněn. Jakub, Honza a Petr sklonili své hlavy a děkovali Bohu, že na led nevstoupili.

Jakub děkoval za svou moudrou a milující maminku i za hasiče, kteří rychle přijeli a zachránili topícího se kluka. Přemýšlel o Ježíši a děkoval Bohu, že poslal svého jediného Syna zemřít, aby on mohl být zachráněn, i když udělal špatná rozhodnutí.

Vzpomínáte si na Evu – první ženu a matku světa? Eva se špatně rozhodla. Rozhodla se, že se „jenom podívá“ na zakázaný strom. Brzy byla Eva podvedena satanem, který se přestrojil za krásného mluvícího hada. Neuposlechla Boha a snědla zakázané ovoce. Ano, Eva zhřešila. A kvůli její neposlušnosti musí každý

zemřít. Nakonec ona a její manžel Adam museli odejít z ráje – ze zahrady Eden. Ale Bůh jim odpustil a dal Evě naději. Bůh dal Evě zaslíbení. Řekl jí, že pošle Ježíše, svého milovaného Syna. On na zemi zemře, aby zachránil nejen ji, ale i všechny lidi, kteří dělají špatná rozhodnutí. Aby zachránil i nás. Díky tomuto zaslíbení, které Eva dostala, můžeme mít i my naději, že uvidíme Ježíše a budeme s ním jednoho dne v nebi.

Aplikace

Zamysli se nad tím, kdy ses špatně rozhodl v minulém týdnu, a udělej si seznam těchto špatných rozhodnutí. Kdy jsi třeba neřikal pravdu. Nebo jsi podváděl. Opisoval. Udělej si ale také druhý seznam, na který napíšeš, co se ti v tomto týdnu povedlo. Svá vítězství. Povídej si o svých seznamech s ostatními ve skupině.

Diskuse

1. Proč je obtížné dělat správná rozhodnutí?
2. Může nám pomoci v rozhodování, když při něm budeme myslet na Ježíše?

Úkol

Vytvoř sněhovou vločku a pověs si ji ve svém pokoji. Na jedné straně bude napsáno slovo NADĚJE a na druhé text k zapamatování (J 3,16).

Neděle

POSEL

Verš k zapamatování

„Vaše srdce at' se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,1-3)

Nápad

Rozdělte děti do skupinek po třech nebo čtyřech. Dejte jim papír velikosti plakátu a fixy. Každou ze skupinek požádejte, aby nakreslila různé druhy poslů. Mohou se podívat do nějaké encyklopedie o dějinách a nakreslit, jak vypadali poslové ve starověku (např. řeckého posla, který přinášel zprávy o vojenských útocích...) Papíry pak připevňte různě po místnosti. Děti se zeptejte: Jak se liší dnešní předávání zpráv od toho, jak se to dělalo v dávných dobách? Byli byste raději poslem dnes nebo poslem ve starověku? Proč?

Příběh

Frantovi bylo teprve dvanáct let, ale už si začal shánět brigádu. Chtěl si koupit nové kolo. Neměl však moc peněz. Jeho rodiče mu řekli, že pokud bude kolo opravdu chtít, bude si na ně muset sám vydělat. Franta si našel brigádu a začal každé odpoledne a v neděli roznášet noviny a reklamní letáky.

„Franto, vstávej!“ budila ho maminka. „Dnes je neděle, tak musíš utíkat roznášet noviny.“

Franta otevřel jedno oko a podíval se na hodiny. Šest hodin ráno! To je strašný čas na vstávání. Potom si ale představil nové kolo, na které si vydělával. Rychle vyskočil z postele a utíkal si pro noviny, aby je mohl začít roznášet.

Každé odpoledne Franta spěchal ze školy domů, a než šel dělat domácí úkoly, roznášel noviny a letáky. Je pravda, že neměl moc času na sport, jako jeho kamarádi. Ale stálo to za to. Pořídil si novou peněženku, ve které měl své vlastní peníze.

Jednoho dne, když si Franta připravoval balík novin, začel se do zpráv. Ke svému údivu zjistil, že většina zpráv byly ŠPATNÉ ZPRÁVY! *Jsem poslem ŠPATNÝCH ZPRÁV!* pomyslel si.

Ta myšlenka Frantu trápila několik dní. Nelíbilo se mu, že je poslem špatných zpráv. „Chci být poslem DOBRÝCH ZPRÁV,“ uvažoval. „Jak to ale mohu udělat?“

Franta si vzpomněl, že maminka dělala do sobotní školky „noviny“, které nazvala Dobré zprávy pro sobotní školku. Vybavila se mu i slova písně, kterou maminka občas zpívala: „Dobrá zpráva je, že Bůh prorazil cestu.“

„To je ono! Do každých novin, které mám doručit, dám nějakou dobrou zprávu,“ rozhodl se.

A přesně to udělal. Franta šel se svou maminkou do křesťanského knihkupectví a hledal něco, co by obsahovalo dobrou zprávu o Ježíši. Chtěl, aby se lidé o Ježíši dozvěděli. Nakonec si vybral malý letáček, který mohl vložit do každých novin, které roznášel. Franta věřil v Ježíše a těšil se, že ho jednoho dne uvidí. Chtěl se o tuto naději podělit s lidmi v sousedství.

Víte, kdo byl v Bibli nazván poslem naděje? Byl to Mojžíš. Můžete povyprávět něco z jeho života?

Ano! Když byl malé miminko, byl ukryt v košíku. Byl vychován faraónovou dcerou a adoptován za prince. Poznal ale, že se s jeho národem špatně zachází, a chtěl ho vysvobodit z otroctví. Bůh ho povolal, aby se stal vůdcem Izraelců a vyvedl je z Egypta. Měl je vést do zaslíbené země – do země, kterou budou moci nazývat svou vlastní.

Vešel Mojžíš do zaslíbené země? Ne, nevešel. Bylo to proto, že se rozzlobil a neřídil se podle toho, co mu Bůh řekl. Přestože Mojžíš do zaslíbené země nevskočil, neztratil naději. Po smrti ho Bůh vzkřísil a Mojžíš je nyní v nebi. Jeho naděje se naplnila, i když možná jinak, než si představoval.

Ježíš nám řekl, že pro nás připravuje místo. Že znovu přijde a vezme nás k sobě. To je naše naděje.

Aplikace

Zamysli se a napiš seznam věcí, které můžeš udělat, aby ses stal poslem naděje. Diskutuj o tomto seznamu se svými kamarády ve skupině. Udělej si také seznam věcí, kterým by ses chtěl vyhnout, aby ses nestal nositelem špatných zpráv.

Diskuse

1. Potřebuješ se nějak připravovat na úkol posla dobrých zpráv?
2. Čemu tě může naučit Mojžíš? Může ti být v něčem příkladem?
3. Vymysli způsoby, jak můžeš být pro své kamarády a spolužáky poslem dobrých zpráv.

Úkol

Vytvoř „noviny“, které budou obsahovat jenom samé dobré zprávy. Můžeš je nazvat NADĚJE. Napiš krátké články a nakresli k nim obrázky.

Pondělí

PŘIJETÍ

Verš k zapamatování

„Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny.“ (Ef 1,5)

Nápad

Zkuste pozvat do vaší skupinky rodinu, ve které jsou adoptované děti. Nebo alespoň najděte obrázek rodiny s adoptovanými dětmi. Poproste, ať vám povypráví – nebo to dětem povyprávějte vy – jaké to je, když je někdo „adoptovaný“. Zkuste jim přiblížit zkušenost, když je někdo přijat do rodiny. Potom se děti můžete zeptat, jak by se asi cítily, kdyby měly žít v nové rodině.

Příběh

Katka si šťastně hrála se svou sousedkou Karolínkou, když kolem přejela kolona houkaček.

„Někde asi musí hořet,“ řekla bezstarostně Karolínka.

Katka a Karolínka byly tak zaujaty svou hrou s barbínami, že si vůbec nevšimly policejních aut, sanitek a lidí, kteří měli spoustu práce na místě nehody. Na konci ulice se srazila čtyři auta a to způsobilo velkou dopravní zácpu.

Zanedlouho Katka uslyšela Karolínčinu maminku. „Katko, Katko!“ volala naléhavě. „Pojď honem. Tvoji mamince a tatínkovi se něco stalo.“

Katka všeho nechala a vyběhla z branky ven. Její srdce rychle tlouklo a ruce měla studené.

Co se mohlo stát mamince a tatínkovi? přemýšlela Katka.

Brzy nato se dozvěděla, že její maminka, tatínek i bratr při té nehodě zemřeli. Tu noc plakala, až usnula. Co se s ní teď stane? Kdo se o ni postará? Katka se stala sirotkem! Ihned ale přijel strýček Jan a teta Sára, aby byli Katce nablízku a pomohli jí zabalit.

„Ale kam jedu?“ ptala se Katka se zvědavým pohledem v očích.

„Vezmeme tě s sebou k nám domů, Katko. Budeš u nás mít nový domov. Budeš mít pokoj se svou sestřenicí Hankou. Nelíbilo by se ti to?“ usmál se strýček Jan.

„Hodláme tě adoptovat,“ řekla teta Sára s úsměvem.

„Opravdu?“ vykřikla Katka a slzy jí tekly po tvářích. „Budete mě mít rádi tak jako Hanku?“

Katka žila se svým strýcem Janem a tetou Sárrou. Měli ji rádi jako svou vlastní dceru. Začala také chodit do adventistické školy. Všechno tam bylo jiné. Způsob, jakým její spolužáci mluvili, jak se k sobě chovali. Ve škole byl také kroužek, ve kterém se četla Bible. Ráno mohli studenti jít na pobožnost. A v sobotu do sboru.

Uhodnete, co se stalo s Katkou? Ano! Katka poznala Ježíše. Její život se začal měnit. Stala se křesťankou, adventistkou sedmého dne.

Je mnoho lidí, kteří Ježíše neznají. V Bibli je příběh o ženě, která se jmenovala Rachab. Neznala Ježíše, ale slyšela o Bohu Izraele. Riskovala a zachránila dva izraelské zvědy, když je král města Jericha chtěl uvěznit... Ti zvědové přinesli poselství o naději a ona ho přijala. Dohodli se také, že když Rachab při dobývání města pověsí na okno červený provázek, bude zachráněna. Když Izraelci město Jericho dobyli, Rachab a členové její rodiny byli opravdu zachráněni. Rachab uvěřila v Boha Izraele. Byla přijata do rodiny izraelského národa. Z jejich potomků se narodil král David i Ježíš.

Aplikace

Znáš nějaké osiřelé děti? Pokud ne, popros někoho z dospělých, aby ses s ním mohl jít podívat do nějakého dětského domova. Můžeš nějak těmto dětem pomoci? Můžeš se stát jejich kamarádem? Můžeš jim půjčit své hračky?

Diskuse

1. Pomáhá ti nějak v životě, že patříš do Ježíšovy rodiny? Do svého sboru?
2. Jak můžeš říct svým kamarádům, jaké to je, když jsi adoptován Ježíšem?

Úkol

Ukažte dětem, jak se plete provázek. Mohou pak uplést červenou šňuru, která by jim připomínala, že Bůh se stará i o ty, kteří o něm ještě neslyšeli.

Úterý

KONEČNĚ VOLNÝ!

Verš k zapamatování

„Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás.“ (Da 3,17)

Nápad

Rozdejte dětem barevné proužky papíru a požádejte je, aby na ně napsaly problémy, které v životě mají. Například jestli je někdo obvinil z něčeho, co neudělaly... Podělte se společně o odpovědi. Pak se jich zeptejte: Jaké to bylo, když vás někdo falešně obvinil? Zdálo se vám všechno beznadějně?

Příběh

Na Srí Lance zuřila občanská válka. Všichni bojovali proti všem. Lidé se zabíjeli. Každý byl podezřelý. Pokud to nebylo nutné, nikdo moc nevycházel ze svého domu. Podezřelí byli i křesťané, kteří chodí na bohoslužby.

Jednoho večera si mladý kazatel Alex připravoval kázání na sobotní bohoslužbu, když se ozvalo hlasité bušení na dveře.

„Otevřete!“ křičeli lidé před jeho domem. „Otevřete!“

Doma se všichni ustrašeně ukryli v rohu místnosti, když kazatel Alex otevíral dveře. Několik lidí oblečených v policejních a vojenských uniformách vešlo dovnitř. Začali Alexe obviňovat, že v domě ukrývá nepřátele. Že jim pod zástěrkou církve pomáhá k útěku.

„Ne! Ne! To není pravda,“ odporoval Alex. „To musí být omyl! Já jsem křesťan!“

Všechno se odehrávalo rychle. Alex byl zatčen a uvězněn ve vzdáleném městě. Byl daleko od své rodiny. Ležel ve vlhké a špinavé vězeňské cele. Pamatoval však na slib, že Bůh vysvobodí své děti. Každý den se modlil. Důvěřoval Ježíši. Mluvil o něm s ostatními vězni.

Víte, jak dlouho zůstal Alex ve vězení? Více než patnáct dlouhých let! Nikdy se ale nevzdal naděje, že Bůh vše řídí a že ho vysvobodí. Pomohl mnoha vězňům, aby se stali následovníky Ježíše.

Bůh na Alexe nezapomněl. V roce 2000 byl propuštěn z vězení!

Vzpomínáte si na Daniela? Dovedete si představit, jak se Daniel cítil, když čelil mnoha obtížným situacím a falešným obviněním ve svém životě? Byl teprve mladík, když ho odvedli jako vězně do Babylonu. Ztratil své rodiče, musel jít do cizí země, učit se nový jazyk. Zdálo se mu, že je vše beznadějně. Zůstal ale věrný svému Bohu. Nezapomněl na to, co ho učili jeho rodiče. Každý den se modlil. Bůh mu dal moudrost, aby vyložil králi Nebúkadnesarovi jeho sen. Pak jej povýšili a mnoho let byl ministrem tohoto mocného krále.

Jednou byl falešně obviněn a vhozen do jámy se lvy. Tehdy Daniel řekl: „Můj Bůh poslal svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili. Vždyť jsem byl před ním shledán čistý a ani proti tobě, králi, jsem se ničeho zlého nedopustil.“ (Da 6,23)

Daniel se dožil vysokého věku. Sloužil třem králům. Jeho vytrvalost a důvěra v Boha nakonec porazily jeho nepřátele a Daniel zastával v Babyloně vysoké postavení.

Aplikace

Navrhněte dětem, aby si udělaly seznam lidí, kteří mají zrovna problémy. Navrhněte jim, aby se za tyto lidi modlily.

Diskuse

1. Proč je dobré věřit Bohu a obracet se na něj, když máme starosti a problémy?
2. Jak je možné vypořádat se s tím, když vás někdo falešně z něčeho obviní?

Úkol

Rozdejte dětem malé sešitky. Navrhněte jim, ať si udělají „modlitební deník“, který bude obsahovat jména lidí, kteří mají problémy. Řekněte jim, ať se za ně pravidelně modlí. Mohou jim též například poslat pohled s nějakým veršem o naději.

Středa

MARIINA NADĚJE

Verš k zapamatování:

„Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ (Mt 1,21)

Nápad

Přineste dětem ukázat kolébku pro miminko nebo kočárek. Vezměte si i jiné věci, které jsou potřeba při péči o malé dítě. Požádejte děti, aby předměty pojmenovaly, a povídejte si s nimi, k čemu se používají. Mluvte s nimi o tom, jaké to je, když někdo má nového bratříčka nebo sestřičku.

Příběh

(Rodiče a učitelé, přečtete si v ev. Lukáše 2,1-16 a 1,26-35 předtím, než začnete přednášet dnešní příběh.)

Kolik z vás má doma malého bratříčka nebo sestřičku? Miminka jsou zvláštní, že? Rád bych vám vyprávěl o jednom velmi zvláštním miminku, jehož narození si jednou za rok připomíná celý svět. Může mi někdo říct, kdo je tím miminkem? Ano! Je to malý Ježíšek.

Dnes si ale budeme povídat o Ježíšově mamince – Marii. V Bibli je napsáno, že anděl Gabriel, kterého poslal Bůh, Marii řekl, že se jí narodí miminko. (L 1,26-35) Maria nebyla vdaná a mělo to být její první dítě. Myslíte si, že měla strach a obavy? Já myslím, že byla překvapená a polekaná. Anděl jí proto vybízel, aby se nebála – byla vybrána Bohem a její dítě bude velmi výjimečné. Dítě se mělo jmenovat Ježíš. Víte, jak Maria odpovíděla andělovi? Řekla, že je služebnice Boží a udělá všechno, co jí anděl řekl.

Maria byla velmi ráda, že byla vybrána, aby měla výjimečné dítě. V Bibli se píše, že Maria byla tak šťastná, že zpívala a chválila Boha. (L 1,46-55)

Maria věděla, že Ježíš bude Spasitelem světa. Bůh si ji vybral, aby se starala o toho, kdo nás všechny zachrání před zlem.

Maria udělala vše přesně tak, jak jí to Bůh řekl. Dobře se starala o malého Ježíše. Učila ho milovat a ctít nejen Boha, ale i lidi, kteří byli kolem něj. Sledovala, jak vyrůstá, a když dospěl, nechala ho odejít, aby mohl plnit své poslání. Ježíš vyučoval a uzdravoval lidi.

Kluci a holky, v Bibli je mnoho příběhů o Ježíšově životě na zemi. Může mi někdo říci, co se s Ježíšem stalo? Ano, byl zabit na kříži. Jak si myslíte, že se cítila jeho maminka Maria? Byla velmi smutná. I když věděla, že Ježíš přišel svět zachránit před zlem, zlomilo jí to srdce. Přesto věřila zaslíbení, že Bůh je mocnější než satan.

Zůstal Ježíš mrtvý? Ne! Ježíš vstal z hrobu. Proto i my můžeme věřit, že všichni, kdo v něho uvěří, budou jednou vzkříšeni. Maria byla šťastná, když se dozvěděla, že její syn žije. Ježíš zvítězil nad smrtí.

Ježíš nás má rád. Připravuje nám v nebi místo a brzo přijde.

Aplikace

Jak můžeš říci svým kamarádům, co pro tebe znamená Ježíš? Jak jim můžeš ukázat, že Ježíš má rád všechny lidi? Je pro nás důležité, že brzo přijde?

Diskuse

1. Mohl nás Bůh zachránit, aniž by Ježíš musel zemřít?
2. Co pro nás znamená, že byl Ježíš vzkříšen?

Úkol

Přineste dětem tvrdší papíry nastříhané tak, aby si je mohly slepit do tvaru kříže. Navrhněte jim, aby si vyrobily záložky do svých Biblí. Řekněte jim, aby si na svůj kříž vodorovně napsaly slovo „NADĚJE“ a svisle slovo „LÁSKA“.

Čtvrtek

OBRÁCENÍ PAVLA

Verš k zapamatování

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pomínulo, hle, je tu nové!“ (2 K 5,17)

Nápad

Vystříhnete z novin fotografie dvou dospívajících, kteří udělali něco špatného. Vyzvěte děti, aby hádaly, co to bylo. Potom je požádejte, aby vymyslely několik způsobů, jak je možné pomoci těmto mladým delikventům změnit jejich špatné chování.

Příběh

Osman se těšil, že bude chodit na Ridgewoodskou střední školu. Přestěhoval se z malé vesnické školy do města, kde si jeho táta našel novou práci. Osman si vždy představoval, jak je město jiné a lepší než bydlení na vesnici. Život ve městě bude jistě o hodně zajímavější. Bude tam plno zábavných věcí k podnikání.

Na Ridgewoodské střední škole si brzo našel mnoho přátel. Ti ho zasvětili do mnoha vzrušujících věcí, které nikdy předtím ani neviděl, ani nezkoušel. Večírky byly skvělé a dokonce zkusil i nějaký ten alkohol.

Jednoho odpoledne, když si balil tašku, aby šel ze školy domů, zavolał ho jeho kamarád Hosni.

„Ahoj, Ossi, nechtěl bys dneska večer dělat něco jiného?“ zeptal se lákavě Hosni.

„Co to bude?“ Osman odpověděl zvědavým pohledem.

„Přijď a uvidíš – prostě se sejdeme na místě jako vždycky,“ připomněl Hosni, když se hnal ze dveří.

Ten večer se sešlo pět „mušketýrů“, jak sami sebe nazývali. Chtěli vyzkoušet novou drogu, kterou jeden z nich přinesl. Zpočátku si mysleli, že je to vzrušující a zábavné. Experimentovali s touto drogou mnoho večerů.

Po šesti měsících Osman zjistil, že už se bez drogy neobejde. Stal se na ní závislý. Začal rodičům krást peníze, aby si ji mohl koupit od lidí, kteří ji prodávali před školou. Jeho výsledky ve škole se začaly zhoršovat. Začal vynechávat vyučování. Dokonce kradl, aby měl více peněz na drogy. Jednou se jim s Hosim podařilo vykrást obchod a ukrást několik stovek dolarů. Pak je však jednoho dne chytili a oba kluci šli před soud.

Zločin se nevyplatí. Byli posláni do vazby pro mladistvé, kde se jim mělo dostat speciální pomoci. A tam potkali Gerryho, křesťanského poradce, který jim představil Ježíše. Jedině Ježíš jim mohl pomoci změnit jejich návyk. Měli spoustu času na čtení zajímavých knih a Bible.

O rok později přišel den, kdy se Osman nechal pokřtít a odevzdal se Ježíši. Věděl, že další život nebude snadný, ale věřil, že „všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu“ (Fp 4,13). Osman se cítil jako nový člověk. Byl obrácen!

Podobně odevzdal svůj život Ježíši i Saul, když se s ním setkal na cestě do Damašku. Stal se z něj apoštol Pavel. Místo, aby pronásledoval křesťany, stal se Pavel úplně jiným člověkem. Pavel našel naději v Ježíši Kristu. To změnilo jeho poslání i cíl v životě.

V církvi mnoho křesťanů nejdříve Pavla podezřívalo. Lituje skutečně svých hříchů? Možná je to jenom nějaká další lest, kterou připravil! Po nějakém čase však uvěřili, že jeho obrácení bylo upřímné. Stal se apoštolem Ježíše. Podnikl mnoho misijních cest do Malé Asie a založil mnoho sborů.

Pavel měl kvůli víře v Ježíše velké problémy. Prožil mnoho utrpení. Ale jemu to nevadilo. Místo toho všude stále povzbuzoval křesťany, aby na sebe brali břemena jedni druhých (Ga 6,2) a aby byli jednotní v Kristu Ježíši. Pavlův život a služba vyzdvihly naději, že „Kristus byl vzkříšen“ (1 K 15,20). Nabádá nás, abychom běželi k cíli pro nebeskou cenu (Fp 3,14).

Aplikace

Požádejte děti, aby někdy ve sboru nebo v sobotní školce vyprávěly svůj příběh, jak poznaly Ježíše. Zeptejte se jich, co pro ně znamená, že následují Ježíše. A také, jak se mohou o svou víru v Ježíše podělit se svými kamarády.

Diskuse

1. Když věříme v Ježíše, znamená to, že již nikdy nebudeme mít problémy?
2. Někdo tvrdí: „Už mnohokrát jsem zkoušel přestat kouřit, ale bez úspěchu.“ Co byste takovému člověku řekli?

Úkol

Navrhněte dětem, aby poprosily maminku, aby jim pomohla zorganizovat „večírek“ pro jejich kamarády. Pozvěte tam také nějakého kamaráda ze sboru, který by jim povyprávěl o tom, co pro něj znamená Ježíš a jak se mu změnil život tím, že ho poznal.

Pátek

NADĚJE APOŠTOLA JANA

Verš k zapamatování

*„A viděl jsem nové nebe a novou zemi ... A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město...“
(Zj 21,1.2)*

Nápad

Přineste dětem fotografie postižených dětí. Diskutujte s nimi o tom, jak vypadá např. ztráta sluchu, slepota a jak se musí cítit postižení lidé. Položte jim otázky: Jak byste se cítili, kdybyste byli nějak postižení? Jak byste se s tím vyrovnávali ve škole? Na veřejných místech?

Příběh

Bryan seděl ve svém kolečkovém křesle blízko okna. Pozoroval zapadající slunce. Teplé sluneční paprsky dopadaly na jeho tvář. Venku byla zima, ale Bryana zahřívalo slunce a teplá prošívaná pokrývka na klíně, kterou mu dala jeho teta. Rád sedával u okna a sledoval, jak školáci nastupují po vyučování do autobusu.

V domě bylo úplné ticho. Bryan byl sám. Maminka i tatínek pracovali mimo dům a jeho starší sestra se ještě nevrátila domů ze školy. Bryanovi bylo deset let. Dokázal se o sebe postarat. Naučil se řídit svoje motorizované kolečkové křeslo. Dům rodiče přestavěli tak, aby se mohl ke všemu dobře dostat. Během školního roku za ním každý den po obědě na dvě hodiny chodil učitel. Ačkoliv Bryanovy nohy byly pokroucené dětskou obrnou, jeho mysl byla bystrá a rychle se učil. Rodiče nechtěli, aby Bryan chodil do veřejné školy v jejich městě. Doufali, že bude přijat do církevní školy. Protože však byla na druhém konci města, nedokázali vyřešit problém převozu. A mezitím bylo Bryanovi doma smutno.

Ačkoliv Bryan nemohl chodit, miloval Boha. Přijal své postižení bez otázek. Bryan Bohu důvěřoval a věděl, že si ho použije i s jeho postižením. Bryan také věděl, že půjde do nebe a jednou bude žít s Ježíšem. Potom bude moci běhat jako vítr a hrát si s ostatními. Bryan si tuto naději uchovával v srdci. Naději, kterou máme i my: Ježíš zemřel, aby nás zachránil, a vezme nás k sobě, abychom s ním žili v nebesích.

Pamatujete si na Jana, Ježíšova učedníka? Také on byl sám na ostrově Patmos. Byl tam poslán za trest, protože kázal o Ježíši. Ale Jan nebyl zmalomyslněn. Ježíš ho navštívil a posílil jeho naději. Jan dostal mnoho vidění o druhém příchodu Ježíše, novém nebi a nové zemi, kde Bůh „setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pominulo.“ (Zj 21,4)

Apoštol Jan zapisoval vše, co zažil a viděl, abychom i my měli stejnou naději. Můžeme si být jisti, že se brzy setkáme s Ježíšem na nové zemi.

Aplikace

Poradte dětem, ať poprosí maminku, aby je vzala do nemocnice. Navrhněte jim, aby se s nemocnými dětmi skamarádily. Také by jim mohly půjčit CD s biblickými příběhy...

Diskuse

1. Co bys odpověděl, kdyby se tě zeptalo postižené dítě: „Jestli je tu Bůh, proč mi nepomůže, abych viděl?“
2. Jak člověk může být radostný, i když je třeba nemocný?
3. Až se dostaneš do nebe, co bys rád dělal? Na co se těšíš?

Úkol

Poproste děti, ať nakreslí obrázek z dnešního příběhu. Ať si obrázky navzájem ukážou a pak je pověsí na nástěнку. Také ať vystřihnou srdce z papíru, na jednu stranu napíší „Bůh je láska“ a na druhou stranu „Miluji Boha“.

Druhá sobota

JEŽÍŠ – NAŠE ŽIVÁ NADĚJE

Verš k zapamatování

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (J 14,1-3)

Nápad

Ukryjte předem do místnosti nějaké bonbony. Pak dejte dětem dvě minuty, aby je našly. Když čas vyprší, sejděte se a povídejte si o tom, kolik bonbonů našly? Pak se zeptejte: „Bylo to hledání pro vás snadné? Jak vám bylo, když se vám i přes nejlepší snahu nedařilo žádný bonbon najít? Jak vás hledání bavilo?“

Příběh

„Můj J-E-Ž-Í-Š. To jméno mám nejrady! Zemřel za mě a zase vstal, můj J-E-Ž-Í-Š!“ Slova této písně zpívaly děti v sobotní školce.

Robert Lang spěchal kolem dveří sobotní školky. Byl ve sboru poprvé. Mlhavě si pamatoval, že před mnoha lety o Ježíši něco slyšel. Nyní měl v životě zmatek. Hledal něco, co by mu pomohlo zlepšit jeho život.

Mnohokrát byl pozván, aby navštívil sbor Církve adventistů sedmého dne nedaleko svého domova, ale ještě nikdy to pozvání nepřijal. Až dnes. Následoval člověka, který ho oslovil, do jedné třídy sobotní školy. Měl trochu obavy, ale říkal si, že když zašel tak daleko, nemůže už couvnout.

„Pojďte dál!“ Veselá žena, která na něj mluvila, musela být učitelka. „Jsme tak rádi, že jste přišel!“ Podala mu Bibli a malý sešit. „Jmenuji se Clare Ricksová. Studujeme 1. kapitulu Matoušova evangelia a začínáme osmnáctým veršem. Dnes si budeme podívat o Ježíšově životě a začneme jeho narozením.“

Paní Ricksová podala Robertovi malou kartičku a požádala ho, aby napsal své jméno, adresu a telefonní číslo. Posadil se vedle muže asi stejného věku, opřel se o opěradlo židle a poslouchal. Neměl v úmyslu někomu říkat, proč tam je. Čekal, co budou říkat ostatní. Našel si v Bibli stranu, kde začínalo Matoušovo evangelium, a začal číst. Jeho mysl zaplavily vzpomínky. Vzpomněl si na své dětství a biblické příběhy, které ho učila jeho matka. Vzpomněl si, jak s maminkou a tatínkem chodil do sboru, a pamatoval si, že byl v letní biblické škole. Jak to, že na to zapomněl?

Když Robert odcházel ze třídy, vzal si Bibli, kterou mu paní Ricksová nabídla. Zůstal na kázání. Když pak odcházel, znovu se objevila paní Ricksová. „Roberte,“ dotkla se jeho paže, „připojte se k nám u jídla, které je připraveno?“ Váhal. „No...“ Paní Ricksová ho přerušila. „Jste vítán! Pojďte. Dovoďte mi, abych vás představila našemu kazateli Charlesovi.“

„Chození do sboru“ se brzy opět stalo součástí života Roberta Langa. Užíval si své nové přátele, které tam získal. Měl rád kazatele a líbila se mu jeho kázání. Zvlášť si oblíbil paní Ricksovou, která k němu byla vždy vlídná a přátelská. Rád zpíval písně. Měl pocit, že ho uklidňují a povzbuzují. Nejvíc jej ale těšilo, když slyšel, učil se a studoval o Ježíši, jeho Spasiteli a nejlepším příteli.

Když jednou učitelka sobotní školy požádala, aby jí někdo pomohl s dětským velikonočním představením, Robert se nabídl. Měl talent na kreslení. Pomohl postavit kulisy a často zůstal, aby se díval, jak děti zkoušejí velikonoční příběh. Nejvíc Roberta zaujala část, kde dětský sbor zpíval o tom, jak Ježíš vyšel z hrobu a jak zvítězil nad smrtí. Robert pečlivě pročítal kapitoly z Bible, které popisovaly Ježíšovo ukřížování i pohřbení. Ale až nyní si uvědomil, že Ježíš zemřel za něho. Nezáleželo na tom, jaký život žil předtím. Ježíš ho miloval stále stejně. Pokaždé, když děti zpívaly, zalily se Robertovy oči slzami. Jeho srdce bylo plné naděje, protože věděl, že Ježíš pro něj připravil místo v nebesích.

Když přišel den velikonočního představení, Robert si sedl dozadu. Viděl a slyšel děti, ale nechtěl, aby ostatní viděli jeho slzy. Robert měl velkou radost, že mohl poznat Ježíše, svého Spasitele. Věděl, že mu Bůh odpustil jeho hříchy, že za něj zemřel. A věděl také, že mu Bůh vždy odpustí, když ho o to požádá. To byl pro něj Boží dar!

Když se během bohoslužby kazatel zeptal, jestli se někdo chce odevzdat Ježíši, Robert vstal a šel dopředu. Jeho srdce bylo naplněno láskou, pokojem a nadějí. Našel to „něco“, co ve svém životě hledal.

Ano, Ježíš zemřel za každého z nás. Jeho život byl bez jakéhokoli hříchu. Ochotně přišel jako malá miminka a žil zde na zemi, jako žijeme my. Brzy se vrátí na zem, aby všechny, kdo ho milují, vzal s sebou do nebe. Ježíš je naše živá naděje!

Aplikace

Mluvte s dětmi o víře v Ježíše Krista. Vedte je k přemýšlení o rozhodnutí žít s Ježíšem. Diskutujte spolu o tom, co znamená být Ježíšovým dítětem. Mluvte spolu o křtu.

Diskuse

1. Může se stát, že když budeme koketovat s hříchem, vzdálíme se od Ježíše? Jak se můžeme obrátit a odpovědět Ježíši na jeho pozvání k následování?
2. Je pro tebe vztah s Ježíšem zdrojem radosti a pokoje? Pokud ano, chceš, aby Ježíše poznali i ostatní kolem tebe?

Úkol

Naučte se společně nějakou píseň, která vyjadřuje náš vztah k Ježíši.

Margaret Taglavore

Margaret Taglavore je ředitelkou Oddělení dětí v Jihozápadní unii v Texasu.

Margaret Taglavore
POJĎME SPOLU CESTOU NADĚJE...
Čtení modlitebního týdne pro děti 2006

Technická redakce
Vydal Advent-Orion, spol. s r. o.
Roztocká 5, Praha 6
Vydání první, Praha 2006
Vytiskla tiskárna Alfaprint, s. r. o.
ISBN 80-7172-950-7